

ikke er vel begrundet. Det ærede Medlem ønskede, at der stod endnu til Rest af en Bevilling, der var forlangt formodentlig paa en Til lægsbevilling til „Selgoland“, et Beløb af 113,000 Kr. Fordi et saadant Beløb bliver forlangt paa en Til lægsbevilling, maa det ærede Medlem dog vide, at det ikke er givet, at Pengene ere givne ud til Skibet; men at Begjæringen maa fremkomme paa Til lægsbevillingen, ligger ene og alene i Tidspunktet, hvori Beløbet er udbetalt. Da at der maa fremkomme hyppigere og større Forlangender paa Til lægsbevillingen for Marinens Vedkommende, er en ligefrem Følge af en Bestemmelse, der er truffen i min Tid i Marinen, om en Indstrækning af Regnskabsstiden ud over Finansaaets, en Indstrækning, som jeg tror er hensigtsmæssig for at opretholde god Regnskabsorden. — Det ærede Medlem rettede ogsaa en Bebreidelse mod Administrationen med Hensyn til Behandlingen af „Peder Stram“. Denne Bebreidelse rettedes hovedsagelig mod en tidligere Marineminister; da denne Mand har Sæde her i Tinget, skal jeg overlade til ham at besvare den Del af Angrebet, som er rettet af det ærede Medlem mod ham. Men med Hensyn til Marinens Administration i Almindelighed skal jeg udtale, at det dog vist er ganske vel begrundet, om Administrationen med en vis Barsomhed strider til at foreslaa for Repræsentationen meget store Beløb til Skibe af den Natur som „Peder Stram“, til gamle Skibe som ere blevne pantsædede, jeg tror, man aldrig med Sikkerhed kan vide, i hvilken Grad Raadenstabet har grebet om sig i et saadant Skib, førend man begynder Reparationen; og at Raadenstaben i dette Tilfælde er i stor Udstrækning, har netop den foretagne Reparation viist. — Det ærede Medlem bebrejdede ogsaa Administrationen, at den ikke fastholdt sine tidligere fremsatte Begjæringer om Bevillinger, Begjæringer, hvorom den naturligvis maatte have den Overbevisning, at de angik Foranstaltninger, som vare nyttige og hensigtsmæssige. — Det ærede Medlem saanedes saaledes i Aar paa Finanslovsforslaget en Bevilling til Anskaffelse af en Seilbrig, som skulde anvendes til Dvælse for unge Elever under Marinen. Jeg vil tillade mig at sige det ærede Medlem, at det jo er meget let at kritisere vedkommende Ministres Affattelser af Budgetterne. Et Medlem her i Salen har en vis Forkjærlighed for et Foretagende, et andet Medlem for en andet Foretagende, og naar disse Foretagender saa en Gang ere udeladte af en Ministers Budget, saa beklager man sig derover. En Minister maa imidlertid — det kan man forlange af ham — tage noget Hensyn til den Stemning, som giver sig tilkende ved Behandlingen af hans Budget her i Rigsdagen, og i de paatænkte Foranstaltningers egen Interesse er det rigtigt, at Ministeren ikke gjentager Forlangendet om dem Aar for Aar, naar han forud med Sikker-

hed kan beregne, at de ville blive forfaste. Det var en saadan Bemærkning, som jeg tillod mig at fremkomme med, da et andet Medlem ved 1ste Behandling beklagede sig over, at man saanedes en Bevilling til Tilveiebringelsen af bedre Underofficersboliger her i Kjøbenhavn. Denne Bevilling er bleven negtet Krigsministeren to — om ikke tre — Gange, og jeg fandt det derfor ikke rigtigt at fremkomme med den; thi jeg vil ikke, at der paa Krigs- og Marineministerens Budget skal staa opført Poster, om hvilke man, naar de komme til Behandling i Salen og i Udvalget, kan sige: Ja, det er jo de almindelige Forlangender, som vi have negtet saa mange Gange, vi negte dem ogsaa denne Gang uden at tage dem nærmere i Betragtning. Naar det dreier sig om saadanne Forslag som om Anskaffelsen af en Seilbrig og om Tilveiebringelsen af bedre Underofficersboliger — Noget, som jeg sætter overordentlig megen Pris paa —, saa skal man ikke undergive dem Behandling nu, men vente et eller to Aar for at se, om der ikke skulde komme en bedre Stemning tilveie i Repræsentationen for disse Opgavers Løsning. — Det ærede Medlem ankede over den Maade, hvorpaa Opmaalingerne under Marinen bleve foretagne. Jeg formoder, at denne gjelder der først foretagne Opmaaling af Horns Rev, det er, saa vidt mig bekjendt, første Gang i mange Aar, at der har været Spørgsmaal om at leie et privat Skib til en saadan Opmaaling. Det maa jo være det ærede Medlem som særlig Sagtyndig bekjendt, at Forholdene paa Vestkysten ved Horns Rev ere af en ganske særegen Natur. Det er en aaben og stormfuld Kyst, saa at der kræves en vis Kraft hos de Skibe, som skulle ligge paa Opmaaling der, hvorhos de maa have et ringe Dybgaende. Foruden det sædvanlige Opmaalingsskibs findes der ikke ved Marinen noget Skib, som er stillet til Opmaaling af Horns Rev. Marinebestyrelsen har gjort sig den største Umage af Verden for at skaffe et saadant Skib tilveie. Den har henvendt sig, ikke alene her i Kjøbenhavn, men ogsaa til forskellige Dampskibsrederier i Sverrig og Norge og opfordret dem til at komme med Tilbud; men det eneste Tilbud af dem, der fremkom, som var acceptabelt, var det, der blev benyttet. At Skibet har været raadent, foreligger der for mig ikke Noget om, og i de Rapporter, som ere indkomne fra den Officer, der har ledet Opmaalingsexpeditionen, udtales der Intet derom. — Naar det ærede Medlem mente, at man gjorde bedre i at anvende de Skibe, som man folgte, til saadanne Opmaalinger, saa kan jeg dog ikke tro, at det ærede Medlem har tænkt paa, at Marineministeriet skulde paatage sig det Ansvar at anvende enten „Stjold“ eller „Solger Danst“ til Opmaalingssarbejder.

J. Pedersen: Der er i det til Forhandling